

Sok h?hó

2012 január 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Egy éve tette fel a fejére a csörg?s bohócsipkát az ellenzéki sajtó színe-virága, azóta is rázza rendületlenül. Több újság üres vagy legalábbis rendhagyó címlappal tiltakozott a tavaly év elején hatályba lépett, a pokolba kívánt régít felváltó médiatörvény és -szabályozás ellen, azt a súlyos állítást világgá kürtölve, hogy Magyarországon megsz?nt a sajtószabadság.

Aztán eltelt egy, kett?, sok nap, és nem sz?nt meg. Erre az volt a tiltakozók válasza, hogy az írott és internetes sajtóra vonatkozó regulák csak július elsejével lépnek életbe, mert a ravasz kormány a magyar uniós elnökség végéig el akarja kerülni az igazi botrányt. Aztán eljött július elseje, másodika..., és megint nem sz?nt meg semmi.

Ezután sem nagyon érkeztek hírek a médiahatóság által kezdeményezett eljárásokról, politikai véleménynyilvánítás miatt továbbra sem ért senkit semmilyen retorzió Magyarországon. Erre is volt persze válasz: nem történt, de a törvény alapján történhetett volna. Amit csak az állíthat teljes magabiztossággal, aki nem bízik a bíróságok függetlenségében, és nem ismeri az elmúlt húsz év alkotmánybírósági, törvénykezési gyakorlatát.

Azt is felhozták, hogy a vitatott jogszabály öncenzúrára ösztönöz, ám én ennek a ballib sajtóban – Népszabadság, Népszava, HVG, Magyar Narancs, Stop.hu, Origo.hu, 168 Óra stb. – semmi jelét nem látom, ellenkez?leg, az egyre vesztebben ront rá a kormányra és az új, legitim alkotmányos rendszerre.

A sajtószabadság megsz?nésének bizonyítékaként újabban úgy általában a közmédia m?ködését, konkrétan a Híradó retusálási botrányát szokás el?hozni. Ám e valóban példátlan eljárást senki sem vette védelmébe, és végül igen magas poszton lév? vezet?k feje hullott a porba az ostoba és értelmetlen manipulációs kísérlet ürügyén. Onnantól kezdve viszont az is világossá vált, hogy a gördül? éhségstrájjal súlyosbított, kényszeressé vált tiltakozás valami egészen másról szól, legkevésbé a Lomnici-ügyr?l. Ami pedig a közmédia átalakítását illeti: jóérzés? ember nem örül senki elbocsátásának, ilyen esetben a politikai tisztogatás vádja óhatatlanul megjelenik, azt azonban senki sem vitathatja, hogy a pazarlóan m?köd? közszolgálati intézmények eddig ésszer?tlenül sok embert foglalkoztattak.

Az óév végi skandalum a Klubrádió lejáró frekvenciaengedélye meghosszabbításának elutasítása. Ezzel valóban elhallgat egy harsány ellenzéki hang az éterben, csak hogy számos jel utal arra, hogy valakik úgy gondolták: egy mártír Klubrádió többet hoz a konyhára, mint egy tovább sugárzó, hiszen még az amerikai külügyminiszter is számon kérheti az elutasított pályázatot a magyar miniszterelnökhöz írt levelében.

De mindennek már egyre kevesebb köze van a médiatörvénnyel kapcsolatos korábbi zajos vitákhoz. Amely jogszabály 98 százaléka senkit sem zavar, a kereskedelmi csatornák például egész jól elvannak az új reklámszabályokkal, a társszabályozás pedig m?köd?képesnek látszik. A sok esetben okkal kifogásolt pontok egy része a szakmai észrevételek hatására még a jogalkotás folyamatában módosult vagy kikerült a szövegből, más pontokat az Európai Bizottsággal való konzultáció után írt át a parlament. Hogy aztán decemberben slusszpoénként az egész vitatott részt kigyomlálja a médiatörvényből az Alkotmánybíróság. Azokat a passzusokat, amelyek amíg hatályban voltak, sem tiporták el a magyar sajtószabadságot, bármit is gondoljunk azokról. Egy év után a kormányoldalon is hasznos volna elgondolkodni azon, hogy a semmiért érdemes volt-e egy olyan, határokat nem ismer? küzdelmet vállalni, ami még a vitán felül kifogástalanul levezényelt magyar uniós elnökség sikerét is el tudta halványítani. Vajon nincs elég baja ennek az országnak? Valóban nem akadt elég elkerülhetetlen konfliktus e nélkül is?

mno.hu - Szeret? Szabolcs

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló